THE GILLETTE MARRIAGE

FERDINANDO FREGA

ชีวิตคู่แบบ GILLETTE

THE FAMILY · 16

ชีวิตคู่

เวลาเขาเดิน แม้จะเป็นผู้ชาย คุณก็ยังมองเห็นความสง่างามและท่วงท่าของนายทหารที่เขาเคยเป็น แต่ก็เห็นการอบรมที่เขาได้รับในโรงเรียนประจำด้วย ที่ซึ่งมีกฎข้อเดียวที่ใช้บังคับ: พูดให้น้อยและฟังให้หมด

เขาอายุยี่สิบเจ็ดปีในเดือนตุลาคม 1962 นั้น ตอนที่เขาเห็นเธอเดินเข้ามาในร้านขายบุหรี่ที่เขาทำงานอยู่ และถูกเธอสะกดใจในทันที

สูง สะดุดตา หน้าตาเป็นคนอิตาลีตอนใต้อย่างไม่ผิดเพี้ยน พร้อมแววตาซุกซนแบบที่มีแต่ผู้หญิงเท่านั้นที่รู้วิธีส่ง แต่เธออายุเพียงสิบหกปี ชื่อของเธอคือ Giovanna แต่สำหรับทุกคนในครอบครัว เธอคือ Gianna เสมอ

เขารีบถามลูกค้าเกี่ยวกับเธอทันที: เธอเป็นใคร ครอบครัวของเธอ เธอมาจากไหน เขาแทบไม่ใส่ใจเรื่องอายุของเธอ ในยุคนั้นการแต่งงานแบบนี้ได้รับพรถึงสามครั้ง: จากครอบครัว จากศาสนจักร และจากสังคม มันถูกนำเสนอว่าเป็นวิธีจัดการอนาคตให้ลูกสาว แต่ในความเป็นจริง มีแต่ลูกชายเท่านั้นที่ได้รับการจัดการให้ลงหลักปักฐาน

พ่อของเธอทำงานให้การรถไฟ แม่ของเธอเป็นเจ้าของร้านตัดเสื้อที่ได้รับความนับถือในเมือง มีช่างเย็บผ้าทำงานให้ และตัดเย็บเสื้อผ้าให้ครอบครัวชั้นนำที่ต้องการฝีมือระดับสูงและจ่ายให้อย่างงาม

Gianna มีพี่สาวอีกคนหนึ่งชื่อ Francesca อายุมากกว่าเกือบสองปี สุขุมและใจเย็น คุณสมบัติที่เธอยังคงมีอยู่จนทุกวันนี้

เมื่อภาพทั้งหมดครบถ้วน พ่อของผมก็ขอให้ลูกค้าคนนั้นแนะนำเขาให้รู้จักครอบครัวนั้น เขาต้องการแม่ของผมเป็นภรรยา เขาอยากแต่งงานกับเธอ เขาต้องการเธอ

และแล้วในเดือนเมษายน 1963 ทั้งสองก็แต่งงานกัน

ทุกครั้งที่เขาชมคุณสมบัติของภรรยาให้แม่ของเธอฟัง แม่ของเธอจะยิ้มแล้วบอกว่าไม่จริงหรอก เพราะ Gianna เป็นนักแสดงฝีมือดีที่ไม่เคยขออนุญาต เธอแค่เอาทุกอย่างที่เธอต้องการ

พ่อของผมใช้เวลาไม่ถึงสามเดือนก็เข้าใจว่าเขาจะไม่มีวันหล่อหลอมเด็กสาวคนนั้นหรือปั้นเธอให้เป็นอย่างที่เขาจินตนาการได้ เธอเป็นแค่ผู้หญิงที่มีความคิดชัดเจน และเธอก็ไม่เสียเวลาทำให้เขาเข้าใจเรื่องนั้นเช่นกัน

วันหนึ่งเขาตบหน้าเธอ มันเป็นพฤติกรรมที่ยุคสมัยนั้นยอมรับว่าเป็นสิทธิ์ของผู้ชายในครอบครัว

แต่เธอไม่เสียความสงบ

เธอเดินออกไปที่ร้านขายมีด ซื้อมีดสับเนื้อหนึ่งเล่มและมีดของคนขายเนื้ออีกหนึ่งเล่ม

เธอกลับมาบ้าน มองพ่อของผม แล้วพูดว่า:

“ถ้าคุณกล้าลองอีกครั้ง ฉันจะมาตอนกลางคืนแล้วฆ่าคุณ”

ไม่มีละครและไม่มีความลังเลในน้ำเสียงของเธอ มีแต่ความแน่นอน

ความแน่นอนว่าเธอจะทำจริง

เป็นเวลาสิบห้าวันที่เขานอนในบ้านโดยขังตัวเองอยู่ในห้องแยก และออกมาก็ต่อเมื่อแน่ใจแล้วว่าอันตรายผ่านพ้นไป

และนั่นยังคงเป็นครั้งเดียวที่เคยเกิดขึ้น

พวกเขาย้ายไปอยู่ที่ Cosenza ห่างจาก Reggio Calabria สามร้อยกิโลเมตร

ในเวลานั้นยังไม่มีทางด่วน และการเดินทางใช้เวลาเกือบหกชั่วโมงไปตามถนนสายรองและผ่านการจราจรที่ไม่มีวันสิ้นสุดในเมืองเล็ก ๆ

สองสายตา

ไม่ถึงสามนาที

แค่นั้นก็พอจะตัดสินอนาคต ภายในความรักที่จะคงอยู่ทางกายเป็นเวลาหกสิบสองปี แต่จะยังคงเป็นนิรันดร์ในสิ่งที่พวกเขาทำและในตัวเรา ลูก ๆ ของพวกเขา

Cosenza – 1963

พวกเขาเช่าบ้านบน Corso Italia ย่านใจกลางเมืองที่มีร้านค้าและขนส่งสาธารณะครบครัน แต่หลังจากฮันนีมูนจบลง การกลับสู่ชีวิตธรรมดาเป็นช่วงที่ไม่มีใครรู้จัก

ทุกวันจันทร์พ่อของผมออกจากบ้านตอนตีสองเพื่อไปพบลูกค้ารายแรกตอนแปดโมงหน้าร้าน เขาขับรถสามร้อยกิโลเมตร แล้วตลอดสัปดาห์ วันแล้ววันเล่า ก็ทำงานใกล้บ้านเข้ามาเรื่อย ๆ จนได้บ้านคืนมาอีกครั้งในเย็นวันศุกร์

ในขณะเดียวกัน แม่ของผมโชคดีที่ได้พบ Nora Formisano ผู้อาศัยอยู่ตรงข้ามบ้านของเธอพอดี และทั้งสองก็กลายเป็นเพื่อนกัน

Nora เป็นผู้หญิงวัยเดียวกับแม่ของเธอเอง และกลายเป็นเหมือนแม่คนหนึ่งของเธอ

เธอมาจากตระกูลขุนนางแห่ง Naples และแต่งงานกับข้าราชการระดับสูงของกระทรวงมหาดไทยที่ประจำการอยู่ในพื้นที่นั้น เธอยังมีลูกสามคน อายุน้อยกว่าแม่ของผมเพียงเล็กน้อย

เธอคือคนที่แม่ของผมสารภาพด้วยในเช้าวันหนึ่งว่าประจำเดือนของเธอมาช้าอย่างแปลกประหลาด เธอมาสม่ำเสมอมาตลอด

หลังจากได้ฟังเธออธิบายว่าเธอไม่เข้าใจว่าทำไมจึงรู้สึกอยากปัสสาวะอยู่ตลอดเวลา Nora ก็โอบกอดเธอแล้วพูดว่า:

"ลูกเอ๋ย เธอท้องแล้วล่ะ"

เมื่อพ่อของผมกลับมาบ้าน เธอตัดสินใจไม่พูดอะไร

เธออยากเห็นปฏิกิริยาของเขา แต่เธอรอจนถึงอีสเตอร์จึงจะบอกเขา

และเธอก็ทำอย่างนั้น

เธอยื่นไข่อีสเตอร์ให้เขาแล้วพูดว่า:

“ฉันท้อง เราต้องย้ายไป Reggio Calabria ฉันไม่อยากให้ลูกเกิดที่นี่ ฉันอยากให้ครอบครัวของฉันอยู่ข้าง ๆ”

การย้ายไม่ได้ง่ายขนาดนั้น

มันต้องได้รับการอนุมัติจากบริษัทด้วยเหตุผลด้านการทำงาน และจะดำเนินการได้หลังจากนั้นเท่านั้น

พ่อของผมคิดว่าเขาจะซื้อเวลาได้บ้าง

แต่ในเดือนธันวาคม 1963 แม่ของผมขึ้นรถบัสและออกเดินทางไปบ้านพ่อแม่ของเธอเพียงลำพัง ที่นั่นเธอให้กำเนิด Teresa เมื่อวันที่ 11 มกราคม 1964

เมื่อ Teresa เกิดและข่าวแพร่ไปทั่วครอบครัว ญาติ ๆ รอเป็นสัปดาห์กว่าจะมาเยี่ยมเธอ

นั่นทำร้ายศักดิ์ศรีของเธอในฐานะผู้หญิง และทำให้เธอตัดสินใจบางอย่างเกี่ยวกับอนาคต

ความสัมพันธ์ของเธอกับแม่สามีและพี่น้องสาวของสามีจะไม่มีวันเหมือนเดิมอีก

ความโกรธยังคงอยู่ ถูกเก็บไว้หลังดวงตาของเธอ

ในขณะเดียวกัน คำขอย้ายก็ดำเนินไปตามทางของมัน และในเดือนพฤษภาคม 1964 พ่อของผมก็ได้รับของขวัญอีสเตอร์ชิ้นที่สอง

แม่ของผมกำลังตั้งท้องลูกอีกคน

Reggio Calabria – 1964

ในเดือนกันยายน 1964 การย้ายตามคำสั่งบริษัทก็ได้รับอนุมัติในที่สุด และพวกเขาก็ย้ายไป Reggio Calabria

แต่ความสัมพันธ์อันแสนสุขที่เธอคาดหวังว่าจะมีกับแม่ของเธอไม่เคยเกิดขึ้น แม่ของเธอเป็นคนชอบครอบงำและไม่เคยยอมมอบอำนาจหรือความเป็นใหญ่ให้ใคร พ่อของเธอเป็นคนเดียวที่ตามใจและเอาอกเอาใจเธอ และทุกสิ่งที่เธอทำหลังจากนั้นล้วนขึ้นอยู่กับเขา

วันนั้นคือวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 1965

สนามฟุตบอล

Reggina พบ Cosenza

พ่อของผมกับลุงของผมอยู่บนอัฒจันทร์ ตอนที่ผู้ประกาศแจ้งว่ามีคนต้องการพบ Vincenzo Frega คนหนึ่งที่ทางเข้าเพื่อแจ้งข้อความด่วน

เขาคิดว่าเป็นเรื่องล้อเล่นจึงนั่งอยู่ที่เดิม

แล้วประกาศครั้งที่สองก็ดังขึ้น:

"Vincenzo เราหยุดการแข่งขันไม่ได้ และเราก็หยุดการคลอดของภรรยาคุณไม่ได้เหมือนกัน ช่วยกลับบ้านหน่อยได้ไหม? ลูกชายของคุณกำลังจะเกิด"

ทุกคนหัวเราะ

เขาอาย จึงแสร้งทำเป็นว่าไม่ใช่ผู้ชายคนนั้น

ผมมาเกิดบนโลกพร้อมพรจากพ่อของผม

"คุณอยากได้ลูกชาย และเขาก็มาแล้ว แต่คนนี้จะเป็นไม้กางเขนในชีวิตของคุณ"

ทุกคนได้รับแจ้งทันที และพวกเขาก็มาถึงราวกับเป็นสามโหราจารย์

การเกิดของลูกชายถือเป็นเหตุการณ์ที่รับประกันการสืบทอดนามสกุล แต่ไม่เคยมีใครหยุดคิดเลยว่าผู้ชายที่ไม่มีผู้หญิงนั้นไม่สมบูรณ์

ผมจะใช้เวลาหกสิบสองปีต่อจากนั้นอธิบายเรื่องนั้น

อย่างไรเสีย ไม้กางเขนก็ยังดีกว่าค้อนกับเคียว

แค่นั้นก็พอให้ผมเข้าใจเพื่อนร่วมงานของผมเมื่อสองพันปีก่อน และรู้ว่าบนนั้นอาจเป็นอย่างไร

Reggio Calabria – 1965

Gianna อายุเพียงสิบเก้าปี

เธอมีลูกสองคน สามีที่ทำงานให้ Gillette และไม่มีความโน้มเอียงแม้แต่น้อยที่จะเป็นแม่บ้าน

กฎของบ้านถูกวางไว้แล้ว

เงินเดือนและสวัสดิการทั้งหมดของบริษัทผ่านมือเธอ

พ่อของผมใช้ชีวิตด้วยเงินเบิกค่าใช้จ่ายของ Gillette เพราะเขาทำงานอยู่เสมอ ไม่เคยนั่งเกาไข่อยู่เฉย ๆ

เธอเริ่มติดตามตลาดเงินตรา เพราะทุกเดือนพ่อของผมชนะการแข่งขันการขายในอิตาลี และสำนักงานใหญ่ใน Milan ก็ส่งเหรียญทองโซเวอเรนมาเป็นรางวัล

จากนั้นผู้อำนวยการฝ่ายขายก็ส่งชุดห้องนอนครบชุดมาที่บ้าน

ไม้บีชแท้

เตียงแบบบิวท์อิน

ที่นอน

หมอน

ผ้าห่มและผ้านวม

ผ้าปูที่นอนสำหรับฤดูร้อนและฤดูหนาว

ทุกอย่างออกแบบในสไตล์ไม่เหมือนใครที่ทำให้ผู้คนพูดไม่ออกทุกครั้งที่เรื่องนี้ถูกเล่า

แต่เธอกลัว

เธอไม่เห็นความมั่นคง

และใครจะโทษเธอได้?

ในเย็นวันศุกร์ ทันทีที่พ่อของผมก้าวเข้าประตูมา เธอก็พูดว่า:

“ฉันมีลูกสองคน ฉันอยากได้รถคันใหม่”

“แต่คุณไม่มีใบขับขี่ แล้วคุณจะขับมันยังไง?”

“พรุ่งนี้คุณจะไปซื้อรถใหม่ให้ฉัน ฉันอยากได้ Simca 1000 ห้าประตู”

ไม่มีใครห้ามเธอได้

ถ้ามีใครลองดู ชีวิตก็จะกลายเป็นนรกบนดิน

ทางออกที่ดีที่สุดคือไปที่ตัวแทนจำหน่ายในวันรุ่งขึ้น เขียนเช็คหนึ่งล้านแปดแสนลีรา ซื้อประกัน แล้วส่งกุญแจให้

มันกลายเป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง

สิบสองวันต่อมาเธอก็มีใบขับขี่

ไม่มีใครเคยรู้เลยว่าเธอทำได้อย่างไร

ในขณะเดียวกัน พ่อของเธอเป็นเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ทั้งหมดที่ร้านตัดเสื้อของแม่เธอใช้อยู่

เขามีจุดอ่อนให้ลูกสาวคนโปรด

ใช้เวลาเพียงไม่กี่นาที

"พ่อคะ ช่วยแบ่งที่ในร้านตัดเสื้อของแม่ให้หนูหน่อย ภายในหกเดือนหนูจะเปิดร้านขายไหมพรมและอุปกรณ์งานเย็บ"

ทั้งสองตกลงกันได้

ด้วยการขยับเพียงไม่กี่ครั้ง ตาของผมก็ย้ายภรรยาไปอยู่อีกพื้นที่หนึ่ง และมอบหน้าร้านอิสระสองห้องให้ลูกสาว

เธอกลับบ้านแล้วบอกพ่อของผมว่าเธอต้องการเงินสามล้านลีรา

และให้เขาไปขอเงินจากพ่อแม่ของเขาโดยอ้างว่าพวกเขาอยากซื้อบ้าน

พ่อของผมเล่นตามน้ำ

เงินมาถึง

ป้ายเหนือร้านก็เช่นกัน:

LANA BBB DI GENNY

แต่เธอยังต้องมีใบอนุญาตประกอบการจากเทศบาลด้วย และเธอไม่มี

ในช่วงปลายทศวรรษ 1960 ระบบราชการไม่ได้มีประสิทธิภาพนัก

มันเป็นอุโมงค์ที่อาศัยอยู่ในการเมืองและเดินทางผ่านการเมือง

เช้าวันจันทร์นั้น เธอขอให้พ่อของผมลางานหนึ่งวันและอยู่บ้านกับเรา

แล้วเธอก็ออกไป

เหมือนลมที่พัดผ่านทะเลทราย

คุณรู้สึกได้ว่ามันเคลื่อนไหว แต่ไม่รู้เลยว่ามันมาจากนรกขุมไหน

เธอไปที่ศาลาว่าการเมือง

ที่นั่นเธอเจอเสมียนคนหนึ่งที่แทบจะหัวเราะใส่เธอเมื่อเธอยื่นขอใบอนุญาต

เรื่องต่อมาที่ใคร ๆ รู้ก็คือ เธอคว้าปกเสื้อแจ็กเก็ตของเขา ลากเขาออกมาครึ่งตัวจากช่องหน้าต่างเคาน์เตอร์ และมีห้าคนพยายามดึงเธอออกจากเขา

ในขณะเดียวกัน นายกเทศมนตรีก็บังเอิญเดินผ่านมา

เขาชื่อ Pietro Battaglia

ต่อมาเขาได้ดำรงตำแหน่งสมาชิกรัฐสภาอิตาลีหลายสมัย

เขามองดูเหตุการณ์ จับแขนแม่ของผม และเชิญเธอเข้าไปในห้องทำงานของเขา

สิบนาทีต่อมา เธอเดินออกมาพร้อมใบอนุญาตการค้าตาราง XV

เพื่อความชัดเจน มันคือใบอนุญาตประเภทที่ต้องใช้ในอิตาลีเพื่อเปิดไฮเปอร์มาร์เก็ต — ระดับสูงสุด ซึ่งปกติแล้วไม่มีทางได้มาหากไม่มีเส้นสายทางการเมือง

ธุรกิจพุ่งทะยาน

ตัวแทนขายมาต่อแถวอยู่หน้าร้าน

ในที่สุดเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งก็บอกพ่อของผมว่า:

“รู้ไหม มีเจ้าของร้านคนหนึ่งใน Reggio Calabria ที่ทำให้ตัวแทนขายทุกคนลำบาก”

และพ่อของผมตอบว่า:

"ใช่ ผมรู้ หลายคนเล่าเรื่องเธอให้ผมฟังแล้ว"

แต่เขาไม่เคยบอกว่าเธอเป็นภรรยาของเขา

ร้านมีชีวิตเป็นของตัวเอง

ผู้คนมาจากทุกมุมเมืองเพื่อซื้อของที่นั่น

ผู้หญิงที่คว้าปกเสื้อผู้ชายแล้วกระแทกพวกเขาเข้ากับกำแพง

ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นข้าราชการหรือพวกมาเฟีย ก็แทบไม่ต่างกัน

ชื่อของเธอก้องไปทั่วเมือง

ภรรยาของผู้ชาย GILLETTE

การควบคุม

เช้าวันหนึ่ง คนขับรถบรรทุกคนหนึ่งบังคับรถอย่างประมาทบนถนนสายหลักของเมือง

รถบรรทุกเกี่ยวประตูรถของแม่ผมจนหลุดออกมา

เสียงแตรของเธอไม่ได้ช่วยอะไร

คนขับไม่รู้ตัวเลยว่าเกิดอะไรขึ้นและขับต่อไป ขณะที่รถของเธอเสียหายอย่างหนัก

ในที่สุดเขาก็หยุดและปีนลงมาที่ถนน ตะโกนว่าพวกผู้หญิงบ้า ๆ พวกนี้ขับรถไม่เป็น

เขาประกาศเสียงดังว่าผู้หญิงควรอยู่บ้านเลี้ยงลูกจะดีกว่า

จากนั้นเขามองตรงไปที่แม่ของผมซึ่งนั่งอยู่หลังพวงมาลัย แล้วสาดคำด่าและคำขู่ใส่เธอแบบพวกมาเฟีย

ที่เบาะหลังคือพี่สาวของผม อายุสี่ขวบ และผม อายุสามขวบ

เธอบอกพวกเราว่าอย่าขยับ

ว่าเธอจะกลับมาเดี๋ยวนี้

เราไม่เคยรู้แน่ชัดว่าเกิดอะไรขึ้นข้างนอก

สิ่งเดียวที่เรารู้คือ นักเลงมาเฟียคนนั้นลงเอยด้วยการคุกเข่าต่อหน้าแม่ของผม จูบมือเธอและขอให้เธอยกโทษ

ในวันต่อ ๆ มา ร้านมีลูกค้าเพิ่มขึ้นอย่างไม่ธรรมดา

มีคนเข้าร้านมากจนในที่สุดพ่อของผมถามว่าเธอบวกกำไรถูกต้องหรือแค่แจกสินค้าฟรี

ก่อนที่เขาจะได้นั่งลงที่บ้านด้วยซ้ำ เธอก็พูดว่า:

"พรุ่งนี้ไปที่ตัวแทนจำหน่าย Fiat แล้วซื้อ FIAT 124 Special สีขาวให้ฉัน เครื่อง 1400 สี่ประตู"

"แต่ Gianna" พ่อของผมตอบ "คุณรู้ไหมว่ามันราคาเท่าไร?"

"สามล้านหกแสนห้าหมื่นลีรา คุณจ่ายไปก่อน เมื่อเงินประกันของ Simca ที่ซ่อมไม่ได้มาถึง ฉันจะคืนให้คุณ"

แค่นั้นก็พอ

ไม่ถึงสิบสองชั่วโมงต่อมา รถใหม่เอี่ยมก็จอดอยู่หน้าบ้าน

มีความเห็นเพียงข้อเดียว:

"เขาบอกผมว่ารถรุ่นนี้ใช้กันใน Calabria สำหรับการปล้น เพราะมันเร็วและตอบสนองดี คุณจะเอาไปทำอะไร?"

เธอมองเขาอย่างจริงจังแล้วตอบว่า:

"แล้วคุณจะเห็นเอง"

และเมื่อเขาออกไปทำงานในตอนเช้า เธอจะถามเสมอว่า:

"วันนี้คุณจะไปไหน? กินข้าวเที่ยงที่ไหน?"

เขาจะตอบว่าเขาอาจอยู่ไกลออกไปหนึ่งร้อยยี่สิบกิโลเมตร

แล้วเราสามคนก็จะโผล่ไปที่นั่นโดยไม่บอกล่วงหน้า

เขาคิดว่านั่นคือความรัก

เธอแค่เฝ้าดูทรัพย์สินของเธอ

จากนั้น เพราะไม่อยากเสียนิสัย เธอจึงพยายามย้ายระบบควบคุมแบบเดียวกันนั้นมาใช้กับผม

ไม่มีใครในเราสองคนเคยชนะ

ไม่ใช่เธอ

ไม่ใช่ผม

เธอเชื่อว่าการควบคุมทำได้ด้วยการลิดรอนและการทุบตี

อย่างแรกแทบไม่มีผลกับผม เพราะผมเบนความต้องการของตัวเองไปที่สิ่งอื่นทันที และนั่นทำให้เธอแทบคลั่ง

อย่างที่สองผมก็แค่ไม่รู้สึก

ผมไม่ตอบโต้

ผมไม่ร้องไห้

ผมไม่สบถ

ผมควบคุมความเจ็บปวดได้

หลายปีต่อมา การควบคุมแบบเดียวกันนั้นจะช่วยให้ผมผ่านพ้นความยากลำบากอื่น ๆ

เธอเชื่อมาตลอดว่าเราเหมือนกัน

แต่เธอไม่เคยยอมรับว่าส่วนหนึ่งของผมเป็นของพ่อ

และเขาชนะด้วยการกระทำ

และด้วยความเงียบ

ภาคสนาม

โทรศัพท์จากผู้จัดการภาคในเย็นวันศุกร์ หลังจากส่งยอดขายประจำสัปดาห์ไปแล้ว ทำให้เขาต้องครุ่นคิด: ฝ่าบาท Raffaele Di Tullio ผู้อำนวยการฝ่ายขายของ Gillette Italia จะลงพื้นที่กับเขาสามวัน และนัดพบกันในเช้าวันจันทร์เวลา 7.30 น. ที่โรงแรม Excelsior ใน Reggio Calabria

กำหนดการของสัปดาห์รวมถึงการเข้าพบลูกค้าทั่วเมืองและการเยี่ยมชมไม่กี่แห่งในเขตชานเมืองโดยรอบ เนื่องจากเป็นกลางเดือนกรกฎาคมแล้ว และทุกคนรู้ว่าพื้นที่นั้นร้อนได้แค่ไหน แม่ของผมจึงสอดเสื้อเชิ้ตตัวที่สองไว้ในกระเป๋าของเขา บอกเขาว่าก่อนมื้อเที่ยงควรจะล้างหน้าล้างตาและเปลี่ยนเสื้อ

เขามาถึงที่นัดในชุดเต็มยศ: สูทสีน้ำเงินไร้ที่ติ เสื้อเชิ้ตสีฟ้าอ่อน เนกไท และความเคารพทั้งหมดที่ชายผู้รับเขาเข้าทำงานสมควรได้รับ

วันนั้นร้อนจัด และชายทั้งสองเหงื่อท่วมจนเปียกเสื้อผ้า แต่ระหว่างการเยี่ยมลูกค้า จุดสนใจของทุกบทสนทนาไม่ใช่ตัวเลขยอดขาย การพูดคุยวนอยู่ที่ว่าเขามีความสุขหรือไม่ เขารู้สึกอย่างไรกับชีวิตครอบครัว และเขาปรับตัวเข้ากับบริษัทได้อย่างไร

วันรุ่งขึ้นพ่อของผมกลับมาสำหรับวันที่สองของการลงพื้นที่ ไม่ว่าจะเพราะเขาอ่านสถานการณ์ไม่ถูก หรือเพราะเขาเชื่อในตัวเลขของตัวเองมากเกินไป เขาก็ทำผิดพลาด เขามาในชุดสูทตัวเดิม ซึ่งแม้จะแห้งแล้วแต่ยังมีคราบเหงื่อของเมื่อวานให้เห็นชัด

Di Tullio มองเขาอยู่หนึ่งวินาทีที่ยาวนาน ไม่พูดอะไร แล้วชวนเขาไปนั่งดื่มกาแฟในบาร์

“Vincenzo” เขาว่า “Gillette ไม่ได้ขายใบมีด Gillette ขายความไว้วางใจ ผู้ชายคนหนึ่งจะเอาใบมีดจ่อคอตัวเองทุกเช้าก็ต่อเมื่อเขาไว้ใจคนที่ขายมันให้เขา และความไว้วางใจเริ่มต้นจากเสื้อเชิ้ตที่สะอาด”

พ่อของผมไม่ได้ตอบ เขาเข้าใจ

คืนนั้นเขากลับบ้านแล้วบอกแม่ของผมว่าเธอพูดถูก อีกครั้ง

เขาไม่เคยทำผิดซ้ำสอง

วันที่สาม Di Tullio จับมือเขาหน้าโรงแรม Excelsior แล้วพูดว่า: “คุณจะไปได้ไกล เพราะคุณรู้จักฟัง”

บทเรียนนั้นกลายเป็นหลักประจำครอบครัว

แม่ของผมควบคุมทุกสิ่งที่มองเห็นได้ ใบอนุญาต ร้านค้า รถยนต์ เงิน

พ่อของผมควบคุมทุกสิ่งที่มองไม่เห็น การเป็นแบบอย่าง ความเงียบ ความอดทน ศักดิ์ศรีของการปรากฏตัวอย่างไร้ที่ติแม้เมื่อคุณเหงื่อตกเป็นเลือดมาสองวันแล้ว

ผมใช้เวลาหกสิบปีกว่าจะเข้าใจว่านี่แหละคือชีวิตคู่

คนหนึ่งที่คว้าปกเสื้อเสมียนเพื่อให้ได้ใบอนุญาต

และอีกคนที่เปลี่ยนเสื้อเชิ้ตในห้องน้ำสาธารณะ เพื่อไม่ให้บริษัทของเขาต้องอับอาย เพราะเขา

ชีวิตคู่แบบ GILLETTE

ชีวิตคู่ไม่ใช่คำสัญญา มันคือใบมีด

ถ้าคุณจับมันอย่างระมัดระวัง มันจะให้การโกนที่เกลี้ยงเกลาแก่คุณทุกเช้าเป็นเวลาหกสิบสองปี

ถ้าคุณจับมันอย่างไม่ระวัง มันจะเชือดคอคุณ

พ่อกับแม่ของผมไม่เคยเชือดกันและกัน

พวกเขาแค่เรียนรู้ วันแล้ววันเล่า ว่าจะจับใบมีดนั้นไว้ด้วยกันอย่างไร

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️